

ARCHIEF

GEMEENTEBARENDRECHT

AANTEKENEN

AMZO B.V.

T.a.v. [redacted]
Bijldorp-West 13
2992 LC Barendrecht

R AANGETEKENDE BRIEF

Frankering betaald

afz.: 2980AG, 271

D Binnenshof 1, 2991 AA Barendrecht

PostNL 1, 2990 EA Barendrecht

(gemeen nummer)

14-11-2024 14:47 @barendrecht.nl

NL drecht.nl

4.00.215 Rabobank

4RAB00305400215,

RABONL2U)

er: 24494374

3SGWRP6835017

2992LC 13

Uw brief van: 10 september 2024
Uw kenmerk:
Bijlage(n): 2

Ons kenmerk: 2024-033541
Contact: [redacted]
Doorkiesnummer: 0180 [redacted]
E-mailadres: [redacted]@barendrecht.nl
Datum: 13 november 2024

VERZONDEN 14 NOV 2024

Betreft: Beslissing op bezwaar

Geachte [redacted] 5.1.2e

Bij brief van 10 september 2024 heeft [redacted] 5.1.2e namens u een bezwaarschrift ingediend. Bezwaar is gemaakt tegen het besluit van 4 juli 2024 met kenmerk 2024-033541, waarmee wij u een last onder bestuursdwang hebben opgelegd om een overtreding van de Omgevingswet op het perceel Bijldorp-West 13 in Barendrecht te beëindigen.

In dit besluit leest u onze beslissing op bezwaar.

Wat heeft de commissie bezwaarschriften geadviseerd?

Op 23 oktober 2024 heeft de hoorzitting bij de commissie bezwaarschriften plaatsgevonden. Het verslag van de hoorzitting treft u aan als bijlage bij deze brief. De commissie bezwaarschriften heeft op 30 oktober 2024 advies uitgebracht. De commissie bezwaarschriften adviseert ons om het bestreden besluit te herroepen en om u een vergoeding toe te kennen van de kosten van het bezwaar ten bedrage van € 1.518. Ook dit advies treft u aan als bijlage bij deze brief.

Verandert er iets aan het besluit waartegen de bezwaren zijn gericht?

Wij nemen het advies van de commissie over en besluiten in heroverweging om het bestreden besluit te herroepen en om u een vergoeding toe te kennen van de kosten van het bezwaar van € 1.518. Het advies van de commissie maakt deel uit van onze beslissing.

Bent u het niet eens met dit besluit? Beroepsclausule

Als u het niet eens bent met dit besluit kunt u daartegen beroep instellen bij de Rechtbank Rotterdam. U moet dit doen binnen zes weken na dagtekening van deze brief.

In een beroepschrift moet het volgende staan:

- uw naam en adres;
- de datum;
- het besluit waartegen u beroep instelt (u kunt een kopie van deze brief bijvoegen);

- de redenen waarom u het niet eens bent met het besluit;
- uw handtekening.

Het adres van de rechtbank is:

Rechtbank Rotterdam, sector bestuursrecht, postbus 50951, 3007 BM Rotterdam.

U kunt ook digitaal het beroepschrift indienen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden. Aan het instellen van beroep bij de rechtbank zijn kosten verbonden.

Hoogachtend

Namens het college van burgemeester en wethouders van Barendrecht,

5.1.2e

De heer G.J. Veneberg
Concernmanager Leefomgeving

Bijlagen:

- Verslag hoorzitting
- Advies commissie bezwaarschriften

In afschrift aan:

Yur Advocaten

T.a.v. 5.1.2e

Postbus 4163

3006 AD Rotterdam

Advies

Commissie bezwaarschriften

Over het bezwaar van Yur advocaten 5.1.2e 5.1.2e namens AMZO B.V. (hierna: bezwaarmaker) tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Barendrecht (hierna: college) van 4 juli 2024 tot het opleggen van een last onder dwangsom.

De commissie adviseert het college om het bestreden besluit, conform dit advies, te heroverwegen.

Kenmerk: 2024-033541

Feiten

Bij het bestreden besluit van 4 juli 2024 heeft het college besloten een last onder dwangsom op te leggen wegens het overtreden van de geldende wet- en regelgeving met betrekking tot het pand op het perceel Bijdorp-West 13 in Barendrecht.

Op 10 september 2024 is tegen het bestreden besluit bezwaar gemaakt.

Op 23 oktober 2024 heeft de commissie een hoorzitting over het bezwaar tegen het bestreden besluit gehouden.

Het verslag van de hoorzitting is bijgevoegd.

Bezwaargronden

In bezwaar worden – zakelijk samengevat – de volgende gronden aangevoerd:

- Bezwaarmaker stelt dat er geen overtreding is van het omgevingsplan;
- Bezwaarmaker beroept zich op het vertrouwensbeginsel vanwege een verleende vergunning;
- Bezwaarmaker vraagt om verlenging van de begunstigingstermijn tot minimaal 24 maanden.

Inhoudelijke beoordeling

Waar gaat het in deze zaak om?

Bezwaarmaker biedt zorg en opvang aan kinderen tot 14 jaar. Dit betreft voornamelijk jongeren met gedrags-, lichamelijke en/of psychische problemen. Bezwaarmaker is in 2022 verhuisd naar het pand op Bijdorp-West 13, nadat 5.1.2e eerder op een andere locatie waren gevestigd. De verhuizing naar de nieuwe locatie vond plaats met medeweten van de gemeente Barendrecht, die betrokken was bij het zoeken naar een geschikte locatie. Bij het betrekken van het nieuwe pand heeft bezwaarmaker een omgevingsvergunning ontvangen voor brandveilig gebruik van het gebouw (onder vergunning nummer GB22-0043), maar er werd geen aparte vergunning voor het gebruik in strijd met het bestemmingsplan aanbevolen dan wel aangevraagd.

In 2024 heeft bezwaarmaker een aanvraag gedaan voor het realiseren van een speelterrein voor kinderen, wat uiteindelijk leidde tot de oplegging van een last onder bestuursdwang. Op 4 juli 2024 heeft het College een besluit genomen tot het opleggen van een last onder bestuursdwang aan bezwaarmaker vanwege overtreding van het bestemmingsplan 'Woongebied Oost'. Deze overtreding bestaat uit het vestigen van een geluidszoneringsplichtige inrichting (Wgh-inrichting) op de locatie Bijdorp-West 13, wat in strijd is met artikel 6.3 van het bestemmingsplan.

Bezwaarmaker valt volgens het college onder de categorie van inrichtingen die ingevolge de Wet geluidhinder een geluidszone moeten hebben, waardoor de vestiging niet toegestaan is op deze locatie.

Voorafgaand aan het besluit heeft het College op 16 april 2024 een vooraankondiging van de handhaving verstuurd, waarin werd aangegeven dat de situatie in strijd was met het bestemmingsplan. Bezwaarmaker heeft hierop een zienswijze ingediend, waarin § 1.24 betoogde dat § 1.2e inrichting niet als een Wgh-inrichting moest worden beschouwd. Deze zienswijze is door het college beoordeeld en weerlegd in het bestreden besluit.

Na de vooraankondiging is de last onder bestuursdwang opgelegd, met een begunstigingstermijn om de overtreding ongedaan te maken.

Vraag of er sprake is van een Wgh-inrichting

De kern van de zaak betreft de vraag of het bedrijf dat bezwaarmaker uitoefent kan worden aangemerkt als een Wgh-inrichting (Wet geluidhinder).

In het bezwaarschrift wordt gesteld dat het bedrijf niet als een "geluidzoneringsplichtige inrichting" valt onder de regels van het bestemmingsplan, wat betekent dat bezwaarmaker niet aan dezelfde geluidrestricties onderworpen zou zijn zoals het college beweert. Het college betoogt in § 1.2e reactie dat bezwaarmaker wel degelijk als een geluidzoneringsplichtige inrichting moet worden gezien. § 1.24 baseert dit standpunt op het bestemmingsplan 'Woongebied Oost', waarin een "Wgh-inrichting is beschreven. Dit begrip omvat volgens het college zowel bedrijven die geluidhinder veroorzaken als bedrijven waarvoor een geluidzone vastgesteld moet worden. Artikel 1.62 van het bestemmingsplan definieert een "geluidzoneringsplichtige inrichting" als een inrichting waarvoor, volgens de Wet geluidhinder, een geluidzone moet worden bepaald.

Daarnaast stelt het college dat de opstellers van het bestemmingsplan met de term "Wgh-inrichting" juist alle geluidsgevoelige bedrijven hebben willen omvatten, niet alleen de geluidshinderlijke inrichtingen. Artikel 6.5, dat uitzonderingen regelt, geeft bovendien aan dat er alleen afwijkingen mogen worden toegestaan als het bedrijf geen geluidzoneringsplichtige inrichting betreft. Hieruit leidt het college af dat bezwaarmaker wel valt onder de regels van het bestemmingsplan en zich niet zonder meer op deze locatie mag vestigen. De commissie volgt deze stelling niet, het bedrijf van bezwaarmaker is geen geluidzoneringsplichtige inrichting zoals het college betoogt.

De commissie volgt de argumentatie van bezwaarmaker zoals beschreven is in het bezwaarschrift en is van mening dat het bedrijf ten onrechte als een "geluidzoneringsplichtige inrichting" is aangemerkt. De commissie wijst erop dat het college in § 1.2e interpretatie van het bestemmingsplan 'Woongebied Oost' het begrip "Wgh-inrichting" te breed uitlegt. Volgens het college zou bezwaarmaker automatisch onder deze definitie vallen, wat betekent dat er strenge geluidszones gelden. Dit standpunt is volgens de commissie echter niet correct.

De commissie concludeert dat bezwaarmaker geen inrichting is waarvoor volgens de Wet geluidhinder een geluidszone vereist is. Daarmee is het bedrijf geen Wgh-inrichting in de zin van het bestemmingsplan en is er geen overtreding geconstateerd. Hierdoor vervalt de grondslag voor de door het college opgelegde handhaving en last onder bestuursdwang

Beroep op vertrouwensbeginsel

Bezwaarde beroept zich op het vertrouwensbeginsel en stelt dat het college met de verlening van de omgevingsvergunning voor brandveilig gebruik de indruk heeft gewekt dat het gebruik van het pand in overeenstemming was met het bestemmingsplan.

Volgens vaste jurisprudentie (ECLI:NL:RVS:2020:2706) kan een beroep op het vertrouwensbeginsel slagen indien er door een bevoegd bestuursorgaan concrete toezeggingen zijn gedaan. In de omgevingsvergunning, die onder vergunning nummer GB22-0043 is verleend, is uitdrukkelijk vermeld dat het pand werd gebruikt voor een onderwijsfunctie. Dit heeft bij bezwaarmaker het gerechtvaardigde vertrouwen gewekt dat hun activiteiten op deze locatie in overeenstemming waren met het bestemmingsplan, zonder dat er sprake was van enige strijdigheid. Hoewel de vergunning specifiek betrekking had op brandveiligheid, is er in de vergunning expliciet aangegeven dat de activiteiten voldeden aan de gebruiksbepalingen van het bestemmingsplan. Dit versterkt het beroep op het vertrouwensbeginsel. Temeer omdat in de genoemde vergunning onder het "kopje bevoegd gezag" wordt aangegeven dat het college het bevoegd gezag om de integrale omgevingsvergunning te verlenen en dat zij er procedureel en inhoudelijk voor verantwoordelijk zijn dat in ons besluit alle relevante aspecten aan de orde komen met betrekking tot de fysieke leefomgeving, zoals ruimte, milieu, natuur en aspecten met betrekking tot bouwen, monumenten en brandveiligheid. Verder dienen wij ervoor zorg te dragen dat de aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften op elkaar zijn afgestemd.

Hoewel de omgevingsvergunning alleen betrekking heeft op brandveiligheid, heeft het college ter zitting erkend dat de wijze waarop de vergunning is verleend heeft bijgedragen aan de verwarring. De commissie merkt bovendien op dat bezwaarmaker er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat de gemeente hen bij de verhuizing naar de nieuwe locatie voldoende zouden moeten informeren over alle vergunningvereisten. Dit vertrouwen is mede gebaseerd op de betrokkenheid van gemeenteambtenaren bij het vinden van deze locatie. In dit opzicht constateert de commissie nog dat na de vestiging van het bedrijf van bezwaarmaker aan de Bijdorp-West 13 en na de verlening van de omgevingsvergunning GB22-043 in 2022 er door de gemeente tot aan de vooraankondiging van de last onder bestuursdwang geen enkel signaal is afgegeven aan bezwaarmaker dat een vergunning voor afwijkend gebruik op basis van het bestemmingsplan noodzakelijk was.

De commissie is van mening dat bezwaarmaker gelet op de gedragingen van de gemeente en besluitvorming door het college (omgevingsvergunning GB22-043) er gerechtvaardigd op heeft mogen vertrouwen dat het gebruik van bezwaarmaker van het perceel Bijdorp-west 13 voor **5.1.20** bedrijf was toegestaan.

Ten aanzien van de begunstigingstermijn

Bezwaarmaker heeft in het bezwaarschrift, het college verzocht om de begunstigingstermijn te verlengen tot ten minste 24 maanden. Ter zitting is er door de bezwaarmaker verzocht om opschorting van de begunstigingstermijn, aangezien het niet realistisch is om voor januari 2025 een alternatieve locatie te vinden en de verhuizing te realiseren. Het college zal hierover in overleg treden en een terugkoppeling over geven.

Conclusie

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie het college om het bestreden besluit te herroepen en concludeert de commissie dat het bezwaar gegrond moet worden verklaard.

Ten overvloede

De commissie stelt vast dat de ontstane situatie al een tijd voortduurt en om een goede en spoedige oplossing vraagt. De commissie adviseert beide partijen aan om op korte termijn in overleg te gaan en gezamenlijk naar een meer geschiktere locatie te zoeken die voldoet aan de bestemmingsplannen en zorgbehoeften.

Proceskostenvergoeding

De gemachtigde heeft om een proceskostenvergoeding verzocht. Aangezien de commissie heeft aanbevolen om het besluit te herzien, bestaat er grond om een proceskostenvergoeding toe te kennen (artikel 7:15, tweede lid van de Awb).

De vergoeding van de proceskosten wordt vastgesteld overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursrecht. Voor de zaak wordt één punt toegekend voor het indienen van het bezwaarschrift en één punt voor het verschijnen op de hoorzitting. Gezien de gemiddelde zwaarte van de zaak (wegingsfactor 1) en een waarde van € 759 per punt (tarief 2024), bedraagt de totale proceskostenvergoeding € 1.518,00.

Vastgesteld door de Commissie bezwaarschriften op 30 oktober 2024,

5.1.2e

5.1.2e

Betrokkenen

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

– namens het college van burgemeester en wethouders

5.1.2e
5.1.2e

– gemachtigde
- gemachtigde

Toepasselijke regelgeving

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 5:32

1. Een bestuursorgaan dat bevoegd is een last onder bestuursdwang op te leggen, kan in plaats daarvan aan de overtreder een last onder dwangsom opleggen.
2. Voor een last onder dwangsom wordt niet gekozen, indien het belang dat het betrokken voorschrift beoogt te beschermen, zich daartegen verzet.
3. Indien de last onder dwangsom strekt ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens een regeling die is genoemd in hoofdstuk 2, 3 of 4 van de bij deze wet behorende Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak of in de bij deze wet behorende Regeling verlaagd griffierecht, wordt de last onder dwangsom voor de toepassing van de twee laatstgenoemde regelingen aangemerkt als een besluit, genomen op grond van de eerstbedoelde regeling.

Artikel 5:34

1. Het bestuursorgaan dat een last onder dwangsom heeft opgelegd, kan op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijk onmogelijkheid voor de overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Het bestuursorgaan dat een last onder dwangsom heeft opgelegd, kan op verzoek van de overtreder de last opheffen indien de beschikking een jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Wet geluidhinder

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

ander geluidsgevoelig gebouw: bij algemene maatregel van bestuur als zodanig aangewezen gebouw, niet zijnde een woning, dat vanwege de bestemming daarvan bijzondere bescherming tegen geluid behoeft, waarbij wat betreft de bestemming wordt uitgegaan van het gebruik dat is toegestaan op grond van het bestemmingsplan, de beheersverordening, bedoeld in artikel 3.38 van de Wet ruimtelijke ordening, of, indien met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening is afgeweken, de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van laatstgenoemde wet;

bebouwde kom: bebouwde kom, vastgesteld krachtens de Wegenverkeerswet 1994;

bestemmingsplan: bestemmingsplan als bedoeld in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening, een inpassingsplan als bedoeld in artikel 3.26 of 3.28 van die wet hieronder mede begrepen;

Verslag

Commissie bezwaarschriften

Van de openbare hoorzitting van 23 oktober 2024 over het bezwaar van AMZO b.v. tegen het besluit van college en wethouders van de gemeente Barendrecht (hierna: college) van 4 juli 2024 tot het opleggen van een last onder bestuursdwang.

Kenmerken: 2024-073530

Aanwezigen

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

– namens het college van burgemeester en wethouders

5.1.2e

– bezwaarmaker
– bezwaarmaker

(AMZO B.V)

5.1.2e
5.1.2e
5.1.2e

– gemachtigde bezwaarmaker
– gemachtigde bezwaarmaker

(YUR advocaten)

Verslag

5.1.2e opent de hoorzitting, heet de aanwezigen welkom en stelt de Commissie voor. 5.1.2e geeft een toelichting op de procedure van de hoorzitting. 5.1.2e merkt op dat er stukken ontbraken. Dit is nu allemaal toegezonden en het dossier is compleet. Het gaat om een last onder bestuursdwang.

5.1.2e geeft aan dat er een uitgebreid bezwaarschrift ligt. 5.1.2e legt de werkzaamheden van bezwaarmaker uit. Bezwaarmaker wil nu een speelterrein creëren op de locatie. Hierdoor is het balletje gaat rollen bij het college en daarom ligt er nu een last onder bestuursdwang. Het gaat nu om de vraag of bezwaarmaker een WGH-inrichting is. Het college is van oordeel dat dit wel zo is, bezwaarmaker is het hier niet mee eens. Bezwaarmaker zou zelfs een geluidszon-plichtige inrichting zijn. Ook hier is bezwaarmaker het niet mee eens, zij zijn geen grote geluidsmakers. Het pand van bezwaarmaker is misschien een geluidsgevoelig object maar dat is niet wettelijk uitgesloten. Het gebruik is dan ook ter plaatse gewoon toegestaan. Voor zover dat niet het geval zou zijn, doen zij een beroep op de vergunning waarin staat dat het gebruik is toegestaan overeenkomstig het bestemmingsplan. Het college heeft in het verweerschrift aangegeven j het te betreuren dat dit in het besluit staat, maar is van mening dat bezwaarmaker een professionele partij is die had kunnen weten dat dit niet de bedoeling van het college was. Ook hier is bezwaarmaker

het niet mee eens. Het besluit is op briefpapier van gemeente Barendrecht gezet en betreft een besluit dat namens het college is genomen.

5.1.2e geeft het woord aan het college.

5.1.2e voert aan dat de locatie van het pand in strijd met omgevingsplan en het bestemmingsplan woongebied oost. Een WGH-inrichting is daar immers niet toegestaan. 5.1.2e vestigt dat de vraag in deze procedure inderdaad is of AMZO zo'n instelling is. Het college heeft in het verweer uitgelegd waarom bezwaarmaker wel als WGH-inrichting moet worden aangemerkt en wil de discussie niet over doen. Het college is er zeker van dat er sprake is van strijdigheid en is daarom bevoegd handhavend op te treden. Het college is niet bereid om de omgevingsvergunning voor afwijken van het omgevingsplan te verlenen omdat met het toelaten van een kinderdagverblijf, bestaande functies en bedrijven niet onevenredig mogen worden ingeperkt in hun gebruiksmogelijkheden. Het college laat bedrijven tot categorie 3 toe. Ook zijn er andere redenen aanwezig om een dergelijke vergunning niet te verlenen. Namelijk het geluid van de snelweg, luchtkwaliteit en de externe veiligheid door de aanwezigheid van een gasleiding. Op zich zou de bedrijfs-milieu zonering al genoeg zijn om te concluderen dat er geen zicht is op legalisering. Met betrekking tot het vertrouwensbeginsel, merkt 5.1.2e op dat de vergunning alleen brandveiligheid betreft. De vergunning is verleend aan bezwaarmaker toen 5.1.2e daar al 2 jaar gevestigd zat. Bezwaarmaker zat dus al lang in het pand zat en is daar blijven zitten totdat het college heeft aangegeven dat het strijdig is met het bestemmingsplan.

5.1.2e wijst naar het besluit brandveiligheid waarin staat vermeld dat aan alle voorwaarden is voldaan.

5.1.2e herhaalt dat dat besluit alleen de brandveiligheid betreft. Bezwaarder had op het moment van vestiging na moeten gaan welke vergunningen er voor het gebruik van een pand vereist waren.. Bezwaarmaker heeft dat pas na 2 jaar gedaan.

5.1.2e merkt op dat in de vergunning staat dat het college integraal heeft getoetst en vraagt of dit nu echt het geval is. Ook merkt spreker op dat het college heeft gezegd dat het een vergunning van de veiligheidsregio is maar dat het briefpapier en het besluit van de gemeente Barendrecht afkomstig is.

5.1.2e herhaalt dat de vergunning alleen ziet op de brandveiligheid.

5.1.2e geeft aan dat ook het college op de hoogte was van het feit dat bezwaarmaker het pand al twee jaar in gebruik had.. Alle partijen wisten van het bestaan maar hebben er niks aan gedaan. Het college had ook kunnen handelen in die twee jaar. Ook hierdoor kan bezwaarmaker hebben dat het wel goed zat. Hoofdvraag blijft echter: is het wel of geen WGA-inrichting. Waarom vindt het college dat bezwaarmaker een geluidzoneringsplichtige inrichting is?

5.1.2e stelt dat dit is omdat het een kinderopvang is.

5.1.2e merkt op dat er dan wordt bedoeld op de systematiek dat je een bedrijventerrein hebt tot de categorie 3. Je hebt een industrieterrein dat gezoneerd kan zijn en op grond daarvan zijn bedrijven dan niet toegestaan. Bezwaarmaker stelt echter dat zij geen WGA-inrichting zijn, zij vallen binnen de bedrijfsactiviteiten. De vraag blijft staan: is het een WGA-inrichting? Deelt de DCMR dit standpunt? Zij hebben overal op geadviseerd maar niet hierover.

5.1.2e gaat er van uit dat de DCMR dit standpunt deelt, maar weet niet dit zeker. Hij kan dit navragen. De vraag is wat er wordt verstaan onder een WGH-inrichting.. De planvoorschriften van de gemeente wijken af van die in de WGH.

5.1.2e geeft het woord aan bezwaarmaker.

5.1.2e stelt dat het college probeert achteraf is terug te draaien wat eerst toegestaan was. De inrichtingsbegrippen zijn gedefinieerd en ook de beperkingen en uitzonderingen. Het gebruik van bezwaarmaker valt niet onder deze definities. Het college wil daar geen gevaarlijke en geluidsoverlast gevende objecten. Dat het college daar achteraf geen geluidsgevoelige objecten wenst, zou zo kunnen zijn, maar Dit is niet geregeld. Er is geen sprake van een WGH-inrichting en het gebruik is toegestaan. Er is geen overtreding en er was geen vergunning nodig voor hun gebruik. Daarom is deze ook niet aangevraagd. Alleen voor brandveiligheid is er een vergunning aangevraagd.

5.1.2e geeft aan dat het college er zeker geen andere geen draai wil geven, maar simpelweg een andere interpretatie heeft. Het college interpreteert de regels naar beste weten.

5.1.2e wil nog weten hoe bezwaarmaker op de locatie terecht gekomen.

5.1.2e geeft aan dat zij voorheen op een ander bedrijfspand zaten. Tijdens corona benaderd door onderwijs en gemeenten met de vraag of zij wat voor hen kon doen. Toen bleek dat zij niet op een juiste locatie zaten, van het college moesten ze daar weg. Toen is uitgezocht hoe zij dit konden oplossen. Gemeente zou helpen oplossen en heeft getipt voorlocatie Bijdorp. Dit was een goede locatie en zij zijn daarop een professionaliseringstraject gestart. Het betreft de locatie die gemeente Barendrecht afdeling Vastgoed aan hen heeft aangegeven daarom zijn zij ook nu zo verbaasd.

5.1.2e merkt op dat na 1 jaar vanuit het college is gevraagd of opvang wilde bieden aan een gezin en daar sturing aan konden geven. Gemeente was dus op de hoogte van bestaan.

5.1.2e wil nog het aspect tijd aanstippen. De begunstigingstermijn is 6 maanden. Ze hebben in het bezwaar gevraagd om de termijn te verlengen. Dit wilde het college niet en ook wil men niet meewerken aan schorsing van bezwaar. 5 januari eindigt begunstigingstermijn als blijkt dat het inderdaad niet mag. Ze willen graag snel een antwoord. De vraag is of ze naar de voorzieningenrechter moeten. Wat is de tijdindicatie?

5.1.2e legt de vraag bij het college.

5.1.2e moet daarover overleggen met het college.. Het college hoopt snel het advies van de commissie te ontvangen.

5.1.2e concludeert dat de college de toezegging heeft gedaan om dit uit te zoeken. De Commissie brengt advies uit aan het college van B&W en het college neemt dan een besluit.. Bezwaarmakers ontvangen het besluit van het college en het advies van de Commissie. 5.1.2e bedankt de aanwezigen en sluit de hoorzitting.